

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7Csp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820201812
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5820201812.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35831154, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: L. O., B.. X. X. XXXX, X. C. L. Č.. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 5 923,33 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia istiny a príslušenstva prevyšujúceho zaplatenie 5172,37 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy:

- 5810,62 Eur od 30. 1. 2018 do 9. 7. 2020
- 5 770,18 Eur od 10. 7. 2020 do 7. 10. 2020
- 5630,95 Eur od 8. 10. 2020 do 14. 12. 2020
- 5501,53 Eur od 15. 12. 2020 do 4. 1. 2021
- 5436,83 Eur od 5. 1. 2021 do 25. 1. 2021
- 5372,12 Eur od 25. 1. 2021 do 24. 3. 2021
- 5301,78 Eur od 25. 3. 2021 do 10. 5. 2021
5172,37 Eur od 11. 5. 2021 do zaplatenia
z a s t a v u j e .

II/ Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III/ Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 8. 9. 2020 pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 žiadal, aby súd žalovanému uložil, aby mu zaplatil 5 923,33 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 30. 1. 2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO. 35923130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením. Ďalej uviedol, že jeho právny predchodca a žalovaný uzatvorili dňa 30. 9. 2016 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 7200 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 108 mesačných splátkach po 122,06 Eur, až do celkovej sumy pôžičky 13182,48 Eur. Z tejto sumy žalovaný doteraz zaplatil 2725,11 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25. 11. 2017 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok a poskytol mu dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne ho upozornil, že ak nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky,

bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný splátky nezaplatil ani v dodatočnej lehote. Právny predchodca žalobcu preto pristúpil k zosplateniu úveru dňa 19. 3. 2017.

2. Uznesením č.k. 7Csp/57/2020-82 zo dňa 9. 3. 2021 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto vstúpil súčasný žalobca.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

4. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2021 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch „):

Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách „) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

5. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca sa (po čiastočnom späťvzati žaloby zo dňa 6. 4. 2022) voči žalovanému domáha zaplataenia 5172,37 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy:

- 5810,62 Eur od 30. 1. 2018 do 9. 7. 2020
- 5 770,18 Eur od 10. 7. 2020 do 7. 10. 2020
- 5630,95 Eur od 8. 10. 2020 do 14. 12. 2020
- 5501,53 Eur od 15. 12. 2020 do 4. 1. 2021
- 5436,83 Eur od 5. 1. 2021 do 25. 1. 2021
- 5372,12 Eur od 25. 1. 2021 do 24. 3. 2021
- 5301,78 Eur od 25. 3. 2021 do 10. 5. 2021
- 5172,37 Eur od 11. 5. 2021 do zaplataenia.

Vo zvyšnej časti žalobca zobrať žalobu späť, súd preto v časti, ktorá prevyšuje sumu 5172,37 Eur s vyššie špecifikovaným úrokom z omeškania, konanie zastavil (§ 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Žalobca sa svojho nároku domáha na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca žalovanému poskytol spotrebiteľský úver vo výške 7200 Eur na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30. 9. 2016, ktorý žalovaný v dohodnutých termínoch nesplácal, z ktorého dôvodu právny predchodca žalobcu pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru.

6. Žalovaný sa proti žalobe bránil tým, že žalobca neuviedol, akým spôsobom veriteľ pred uzavretím zmluvy preskúmal jeho schopnosť splácať úver. Poukázal na to, že žalobca nepredložil doručenkou k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu a preto takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu nemôže spôsobiť žiadne právne následky.

7. Žalobca v reakcii na obranu žalovaného proti žalobe uviedol, že žalovaný bol v omeškani viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v septembri 2017 a jeho právnym predchodcom bol vyzvaný na zaplataenie a zároveň bol upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Túto výzvu žalovaný prevzal dňa 30. 11. 2017. Keďže žalovaný napriek výzve nedoplátil omeškané splátky, veriteľ ku dňu 19. 1. 2018 pristúpil k zosplateniu pohľadávky. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zaslané obyčajnou listovou zásielkou, preto žalobca nedisponuje doručenkou. Je však názoru, že táto písomnosť má iba deklaratórne účinky, žalovaný sa preto mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením žaloby.

8. Čo sa týka overenia bonity žalovaného, žalobca uviedol, že žalovaný splňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom zmluvy vyhlásil, že mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Žalovaný preukázal výšku jeho ročného príjmu 23606 Eur, preukázal výšku mesačných výdavkov 460 Eur. Veriteľ bonitu žalovaného preveril na základe údajov žalovaného o jeho príjmoch aj výpisom zo Sociálnej poisťovne. Žalovaný v priebehu celého roka po uzatvorení zmluvy riadne plátil predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť.

9. Žalovaný k týmto tvrdeniam žalobcu uviedol, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (konkrétne príjmy konkrétne náklady na bývanie, na dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Odbornú starostlivosť je podľa žalovaného potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Podľa žalovaného veriteľ uvedeným spôsobom nepostupoval, keď napriek značnej úverovej zaťažnosti poskytol žalovanému úver, čím hrubo porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona. Úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený požadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

10. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO. 35923130 (ďalej len „ veriteľ „) a žalovaný uzavreli dňa 30. 9. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej uvedený veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 7200 Eur. Zmluvné strany dohodli úrokovú sadzbu 14,90% ročne a tiež dohodli, že žalovaný bude úver splácať v 108 mesačných splátkach po 122,06 Eur (s poistením). Dohodli, že prvá splátka úveru bude splatná dňa 20. 11. 2016 a ďalšie splátky budú splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti úveru dohodli na deň 20. 10. 2025. Z listu veriteľa, datovaného dňa 25. 11. 2017, označeného ako „ Predžalobná upomienka „ súd zistil, že týmto listom veriteľ žalovaného vyzval, aby v lehote do 5. 1. 2017 zaplatil splátku splatnú v mesiaci september 2017 a v prípade, že tak žalovaný neurobí, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z doručky, ktorú žalobca doručil v prílohe žaloby, súd zistil, že túto predžalobnú upomienku si žalovaný prevzal dňa 30. 11. 2017. Žalobca k žalobe predložil list Všeobecnej úverovej banky, a.s. zo dňa 24. 1. 2018, označený ako „ Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru „ , v ktorom VÚB Banka a.s. oznamuje žalovanému, že pristúpila k zosplateniu úveru. Žalovaný poprel, že by toto oznámenie obdržal .

11. Súd sa predovšetkým zaoberal námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný. Súd dospel k záveru, že táto námietka žalovaného je dôvodná. Súd akceptuje tvrdenie žalovaného, že nielen písomné upozornenie a výzva na zaplatenie omeškanej splátky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale aj realizáciu práva na predčasné zosplatenie úveru je veriteľ povinný preukázať a nemá len deklaratórny charakter, ako tvrdí žalobca. Aj realizácia práva veriteľa na predčasné zosplatenie úveru, ktorý podľa zmluvy mal byť splácaný v splátkach, a to z dôvodu neplnenia povinnosti zo strany dlžníka, má povahu jednostranného právneho úkonu adresovaného dlžníkovi - žalovanému. V danom prípade nenastáva automaticky splatnosť poskytnutého úveru neuhradením čo i len jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v zmysle § 53 ods. 9 s použitím § 565 Občianskeho zákonníka. Zosplatenie úveru je právom (nie povinnosťou) veriteľa a toto právo, t. j. uplatniť zosplatenie úveru je viazané na prejav vôle veriteľa voči dlžníkovi, že takéto právo si aj uplatní. Z povahy tohto uplatnenia práva veriteľa vyplýva, že sa musí sa jednať o taký prejav vôle realizovaný preukázateľným spôsobom voči jeho adresátovi, t.j. o také uplatnenie tohto práva, ktoré je adresované dlžníkovi a ktoré je zároveň veriteľom realizované v zmysle zákonných podmienok. Z ust. § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že toto právo veriteľa je možné uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Pokiaľ bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.09.2017, ako vyplýva z „ Predžalobnej upomienky „ , potom veriteľ mohol uplatniť právo na zosplatenie úveru pre omeškanie tejto splátky po uplynutí 3 mesiacov jej omeškania (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), t. j. najskôr po

20.12.2017, avšak zároveň najneskôr do 19.01.2018, t. j. do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V danom prípade však veriteľ takto nepostupoval. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré je datované 24. 1. 2018 vyplýva, že veriteľ nepristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, navyše žalobca ani nepreukázal, že by toto oznámenie bolo žalovanému doručené. Súd preto konštatuje, že žalobca nepreukázal podmienky pre predčasné zosplatenie úveru, pretože tak jednak neurobil včas, t.j. do splatnosti najbližšie splatnej splátky a jednak nepreukázal, že by sa jeho prejav vôle o predčasnom zosplatení úveru dostal do dispozičnej sféry žalovaného. Uplatnenie práva na predčasnú splatnosť úveru (predčasné zosplatenie) je právnym úkonom vzhľadom na to, že jeho účinným a preukázateľne vykonaným spôsobom dochádza k zmene záväzku, keď sa spôsob úhrady záväzku v splátkach mení na povinnosť uhradenia pohľadávky v celom rozsahu. Bez toho, aby boli priznané zosplateniu úveru účinky právneho úkonu, by nemohlo dôjsť k zmene pôvodného záväzku,

a to k zmene dohodnutého spôsobu úhrady vo forme splátok na povinnosť úhrady záväzku v celku. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 5Cdo 36/2020 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 z ktorého vyplýva: „Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení § 53 ods. 9 s § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky. Z čl. IV. bod 1 Zmluvy ... totiž vyplýva, že za účelom splácania predmetného spotrebiteľského úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý pravidelný termín mesačných splátok úveru na 15. deň v mesiaci. K doručeniu právneho úkonu formálne označeného ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ zo 16.01.2012 žalovanej došlo v zmysle článku X. bod 3 úverovej zmluvy dňa 23.01.2012 a k doručeniu vyhlásenia úveru za predčasne splatný došlo na základe právneho úkonu formálne označeného ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ z

23.02.2012 v zmysle článku X. bod 3 úverovej zmluvy až dňa 08.03.2012. Z toho jednoznačne vyplýva, že veriteľ nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou vyššie citovaného ustanovenia § 565 OZ. Keďže podľa názoru dovolacieho súdu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatnej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka“.

12. V nadväznosti na závery vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pokiaľ nebolo právo na zosplatenie úveru ako adresovaný jednostranný právny úkon realizovaný podľa zákonných podmienok do splatnosti najbližšej splátky, t. j. do 19.01.2018, potom nemohlo dôjsť k zosplateniu úveru, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky. Potom odôvodnene žalovaný namietal, že pôvodný žalobca, ktorý je bankou (Všeobecná úverová banka, a.s.) na súčasného žalobcu, ktorý bankou nie je, postúpil „ živý „ úver, t.j. úver, ktorý ešte nie je splatný. Predpokladom platného postúpenia je postúpenie len takej pohľadávky, vychádzajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je po konečnom termíne splatnosti alebo ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa predpokladá nemožnosť postúpenia nesplatnej pohľadávky a výnimkou je postúpenie iba splatnej pohľadávky, či už z dôvodu uplynutia jej pôvodnej doby splatnosti alebo na základe predčasného zosplatenia. V každom prípade je predpokladom postúpenia pohľadávky postúpenie iba splatnej pohľadávky, t.j. zákonodarca mienil zabrániť postúpeniu nesplatných pohľadávok (k tomu pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a Stanovísk NS SR č. 8/2018 pod por. č. 60, kde sa uvádza: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 92/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon.“) Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod por. č. 4, kde sa uvádza: „Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení do 31.12.2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná“. Znamená to, že ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch umožňuje postúpenie pohľadávky z banky na tretí subjekt, len ak táto pohľadávka, ktorá je predmetom postúpenia, je splatná, inak platí zákaz jej postúpenia na tretiu osobu.

13. V danom prípade je preukázané, že úverová zmluva bola uzavretá vznikol medzi žalovaným a Consumer Finance Holding a.s. ako nebankovým subjektom. Zlúčením tohto nebankového subjektu s VÚB a.s., t.j. ku dňu 01.01.2018 (ako má súd preukázané z projektu zlúčenia rozdelením, ktorý pôvodný žalobca súdu doručil spolu so žalobou) sa majiteľom pohľadávky voči žalovanému stala banka. Ak banka, ktorá takto nadobudla pohľadávku, mienila ďalej postúpiť túto pohľadávku voči žalovanému, podliehala režimu zákona o bankách, avšak aj ust. § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. s možnosťou postúpenia pohľadávky len v prípade splatnosti takejto pohľadávky. Skutočnosť, že pôvodne došlo k vzniku právneho vzťahu medzi žalovaným a nebankovým subjektom je bez významu vo vzťahu k nevyhnutnosti aplikácie § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže to už bola Všeobecná úverová banka, a.s. ako banka, ktorá mienila postúpiť svoju pohľadávku. Bola to zároveň banka - VÚB a.s., ktorá mienila vykonať úkony v súvislosti so zosplatením pohľadávky - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24. 1. 2018 je vyhotovené uvedenou bankou. Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (11.1.2021 - čo je dátum uzavretia dodatku č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok) vyplýva, že „...týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu“, pričom týmto osobitným predpisom je práve ust. § 17 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného potom vyplýva, že aj v prípade banky je nevyhnutným predpokladom pri postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského úveru splnenie podmienky § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. že sa jedná o postúpenie pohľadávky voči spotrebiteľovi, ktorá je splatná. Vzhľadom na to, že z vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené predpoklady zosplatenia úveru, potom nedošlo k splneniu podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nedošlo teda k ani k platnému postúpeniu pohľadávky medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (pôvodným žalobcom) a (súčasným) žalobcom . Keďže žalobca nenadobudol platne pohľadávku voči žalovanému, nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Pre tento nedostatok musel súd zamietnuť žalobu.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju priznal žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný. Za úspech žalovaného súd považuje aj časť, v ktorej zobral žalobca žalobu späť, pretože žalobca tak urobil z dôvodu, že si nedôvodne uplatnil poplatky za úver 112,71 Eur a z dôvodu, že žalovaný počas konania zaplatil splátky úveru v sume 638,25 Eur. Ako však bolo uvedené, pred začatím konania nedošlo k predčasnemu zosplatneniu úveru, takže pokiaľ počas konania žalovaný splácal úver, ktorý mu poskytol právny predchodca žalobcu, nemožno to považovať za procesné zavinenie trov konania podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pretože žalobca si žalobou nemohol uplatniť právo na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť ešte nenastala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline..

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.